

Loyola de Palacion komission puolesta antama vastaus*(2. huhtikuuta 2002)*

Hyväksyntä, joka on myönnetty "Hellenic Register of Shipping" -luokituslaitokselle (HRS), on alusten tarkastamiseen ja katsastamiseen valtuutettuja laitoksia sekä merenkulun viranomaisten asiaan liittyviä toimia koskevista yhteisistä säännöistä ja standardeista 22. marraskuuta 1994 annetun neuvoston direktiivin 94/57/EY⁽¹⁾ mukaisesti rajoitettu koskemaan ainoastaan Kreikkaa. Hyväksyntä on voimassa kolmen vuoden ajan 13. joulukuuta 2001 alkaen. Se myönnettiin Kreikan kauppamerenkulkuministeriön erityisestä pyynnöstä komission suorittamien arviointien sekä jäsenvaltioiden edustajista koostuvan komitean antaman myönteisen lausunnon perusteella.

Komission suorittamissa arvioinneissa todettiin, että HRS täyttää kaikki direktiivin 94/57/ETY vaatimukset, lukuun ottamatta liitteen osan "Yleiset määräykset" 2 ja 3 kohtaan sisältyviä määrällisiä vaatimuksia, joiden mukaan täyden hyväksynnän myöntäminen edellyttää, että luokituslaitoksen on pitänyt luokitella vähintään 1 000 valtamerialusta ja että sillä on oltava palveluksessaan vähintään 100 päätoimisen katsastajan suuruinen tekninen henkilökunta. Edellä mainittujen HRS:n arviointien yhteydessä todettiin, että HRS:n luokittelemien valtamerialusten määrä oli 349 ja että sillä oli palveluksessaan 68 päätoimista katsastajaa. Laitoksen "luokiteltu tonnistokatsastaja" -suhde onkin hyväksytyjen laitosten parhaimpia, mutta se ei yksin riitä täyden hyväksynnän myöntämiseen.

HRS:lle myönnetty hyväksyntä on siis rajoitettu koskemaan ainoastaan Kreikkaa, koska laitos ei täytä direktiiviin liitteen määrällisiä vaatimuksia. Koska se kuitenkin täyttää kaikki direktiivin laadulliset vaatimukset, se voi toimia myös minkä tahansa muun jäsenvaltion hallinnon puolesta edellyttäen, että kyseinen jäsenvaltio esittää samanlaisen asiaa koskevan pyynnön kuin Kreikka.

⁽¹⁾ EYVL L 319, 12.12.1994.

*(2002/C 172 E/203)***KIRJALLINEN KYSYMYS E-0380/02****esittäjä(t): Ioannis Marinos (PPE-DE) komissiolle***(21. helmikuuta 2002)*

Aihe: Julkisen velan esittäminen harhaanjohtavalla tavalla

Hyödyntäen Euroopan unionin tilastoyksiköiden käyttämää julkisen velan laskentatapaa tietyt jäsenvaltiot soveltavat uusia menetelmiä, joilla ne voivat paisuttaa tätä velkaa ilman että se vastaavasti kirjataan näihin tilastoihin.

Valtion velkakirjoja nimittäin lasketaan liikkeelle sellaisia valtion ja valtionyritysten tulevia tuloja vastaan, joista ei aina ole varmuutta, ja jokin aika sitten laskettiin liikkeelle uusia velkakirjoja myös EU:n kolmannesta yhteisön tukikehyksestä saatavia ennakoituja tuloja vastaan. Näitä lainoja ei kirjata julkiseen velkaan ja näin lyhyellä aikavälillä se näyttää harhaanjohtavasti pienentyvän, vaikka todellisuudessa se ei ainoastaan pysy samansuuruisena vaan kasvaa ja sen painolastina ovat myös erittäin korkeat korot. Julkisen velan todellisen määrän esiintuloa ja sen maksamista vain lykätään myöhempään ajankohtaan, jolloin se jää seuraavien sukupolvien ja tulevien hallitusten maksettavaksi. Nämä joutuvat hoitamaan ongelmaa, jonka syntymisestä ne eivät ole vastuussa. Kansainvälinen valuuttarahasto on jo voimakkaasti arvostellut tätä "luovaa julkistaloudellista kirjanpitoa".

Onko komissio tietoinen tästä asiasta? Onko tutkittu, mitkä maat turvautuvat tällaisiin järjestelyihin? Aikooko komissio muuttaa julkisen velan laskentatapaa, jotta se esitettäisiin todellisessa mitassa? Mikäli se ei aio näin tehdä, eikö ole väistämätöntä, että keskipitkällä aikavälillä jäsenvaltioiden julkisen talouden tasapaino ja näin ollen myös unionin yleinen taloudellinen tilanne heikentyy?

Pedro Solbes Miran komission puolesta antama vastaus

(4. huhtikuuta 2002)

Komissio on tietoinen siitä, että jotkin jäsenvaltiot ovat arvopaperisoineet tulevia tulojaan erityisiä rahoitusinstrumentteja käyttäen.

Jäsenvaltioiden tilastoasiantuntijoista koostuva työryhmä tutkii parhaillaan tätä kysymystä nykyisten sääntöjen perusteella ja esittää raha-, rahoitus- ja maksutasetilastokomitealle suosituksen sopivaksi kirjaustavaksi, joka on Maastrichtin sopimuksen velkamääritelmien mukainen.

Julkisen velan laskentamenetelmään ei ole suunnitteilla muutosta.

Käytettävissä olevien tietojen perusteella komissio ei katso, että toteutetut toimet vaikeuttaisivat budjettipolitiikan yhteensovittamista tai johtaisivat julkisen talouden heikentymiseen.

Vakaus- ja kasvusopimus on osoittautunut tehokkaaksi välineeksi budjettipolitiikan yhteensovittamisessa, joka saa aikaan välttämättömän makrotalouden vakauden. Tämä puolestaan edistää kasvua ja työllisyyttä keskipitkällä ajalla.

(2002/C 172 E/204)

KIRJALLINEN KYSYMYS E-0384/02

esittäjä(t): Bernard Poignant (PSE) komissiolle

(21. helmikuuta 2002)

Aihe: Kiinan liittyminen Maailman kauppajärjestöön ja ihmisoikeuksien kunnioittaminen

Viime lokakuussa Strasbourgin täysistunnossa Euroopan parlamentti hyväksyi Per Gahrtonin mietinnön Kiinan liittymisestä Maailman kauppajärjestöön (A5-0366/2001). Kiinan ottamista mukaan WTO:hon voidaan pitää vain suotuisena kehityksenä. Tähän mennessä arvioituna liittymisen vaikutukset kiinalaisten elämään ovat pelkästään positiivisia. Kysymyksen esittäjä olettaa, että myös Pekingin esittäminen vuoden 2008 olympialaisten kisapaikaksi on jatkoa samalle kehitykselle.

Kuitenkin kansalaisemme ovat huolestuneita. Kiinan kommunistisen hallituksen hyväksyminen osaksi kansainvälistä piiriä ei oikeuta hallituksen päivittäisten ihmisoikeusrikkomuksien unohtamista: kuolemanrangaistukset, kidutus, mielivaltaiset vankeusrangaistukset jne. eivät ole harvinaisia.

Jos Kiina liittyy WTO:n järjestelmään, sen täytyy mukautua sääntöihin. Yksi niistä koskee vuoden 1947 tullitariffeja ja kauppaa koskevaa yleissopimusta (GATT), jonka 20 artikla käsittelee sopimuksen poikkeuksia, erityisesti vankiloissa valmistettujen tuotteiden tuontia.

Lukuisat kiinalaiset on tuomittu pakkotyöhön ja on näin velvoitettu valmistamaan tuotteita vientiä varten.

Euroopan unionin on oltava valppaana tässä asiassa. Miten komissio aikoo toimia tämän asian suhteen?

Pascal Lamyn komission puolesta antama vastaus

(18. maaliskuuta 2002)

Komissio jakaa täysin arvoisan parlamentin jäsenen huolen pakko- ja vankityövoiman käyttämisestä.

Ihmisoikeuksien kunnioittaminen, mihin sisältyvät myös keskeiset työntekoa koskevat normit, on kaiken kaikkiaan yksi komission ensisijaisista tavoitteista. Komission tiedonannossa ”Perustyönormien edistäminen ja työmarkkina- ja sosiaalipolitiikan ohjausjärjestelmän kehittäminen maailmanlaajuistumisen yhtey-